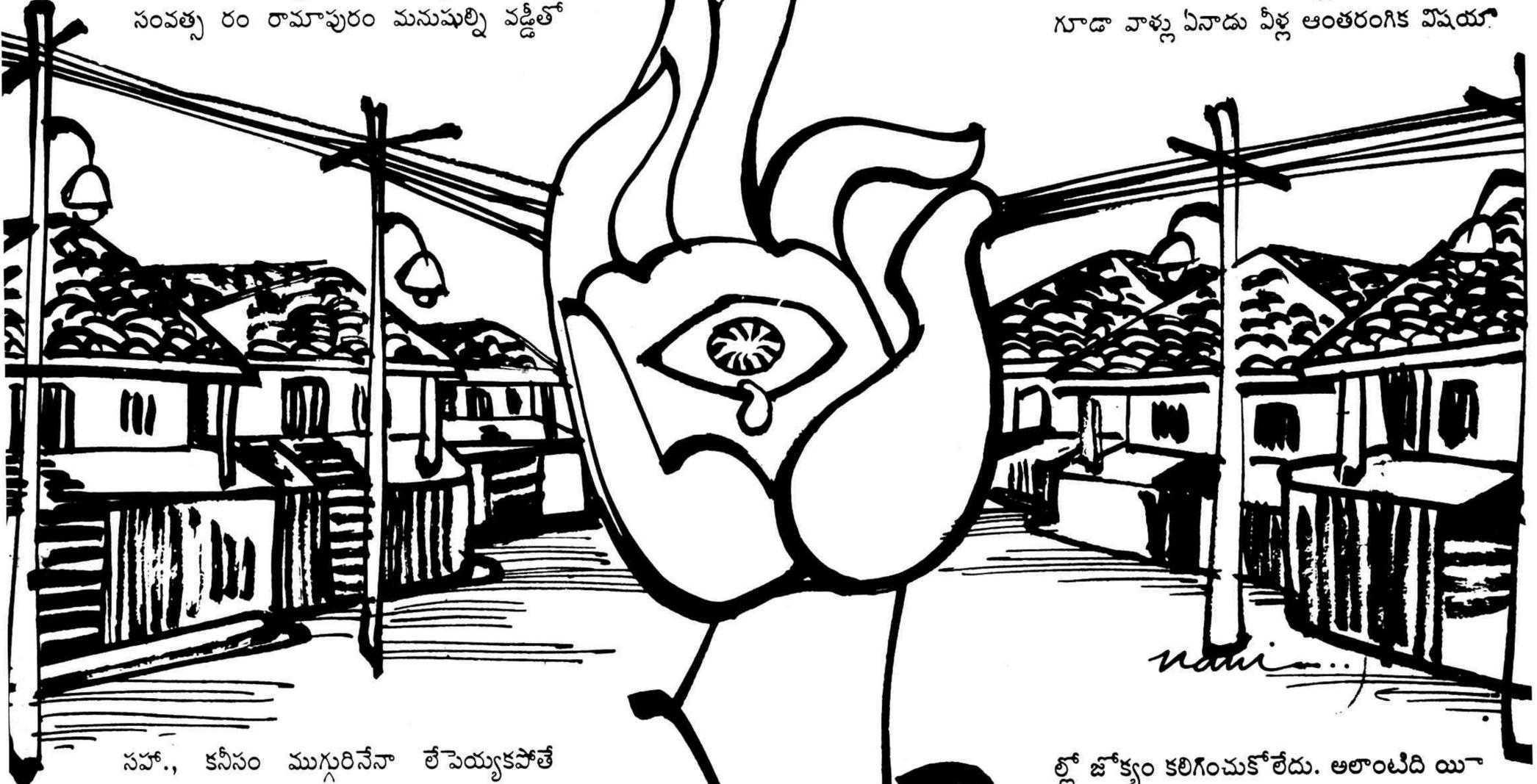

రామాపురానికి, కృష్ణాపురానికి, మధ్య తాజావైరం ప్రారంభం అయింది పోయిన సంవత్సరం గట్టు లింగయ్య తిరుణాళ్లలో అంటే దాని అసలు ప్రారంభం అప్పుడే అని అర్థం ఎంతమాత్రం కాదు.

మళ్ళీ పదిహేనురోజుల్లో ఆ తిరుణాళ్ల రాబోతుంది. యీసారి కృష్ణాపురం వాళ్ళు సర్వ సన్నద్ధులైవున్నారు, ప్రతీకారం తీర్చుకోవడానికి. పోయిన సంవత్సరం ఆ తిరుణాళ్లలో కృష్ణాపురం మనుషులు యిద్దరు బలయ్యారు. యీ సంవత్సరం రామాపురం మనుషుల్ని వడ్డీతో

న్నారట. గట్టులింగయ్య తిరుణాళ్లలో పోలీసు రక్షణ? కృష్ణాపురం వాసులంతా బిగ్గరగా నవ్వు

అయినా నష్టపడితే దానికి ప్రతీకారం మళ్ళీ వాళ్లే అదే తిరుణాళ్లలో తీర్చుకోవాలి. అదే మగతన మనీ, అదే పౌరుషమనీ, ప్రభుత్వాన్నీ, చట్టాన్నీ శరణుకోరడం పిరికితనమనీ వాళ్ల తండ్రులూ, తాతలూ నూరిపోశారు. తెల్లదొరల కాలంలో గూడా వాళ్ళ ఏనాడు వీళ్ల ఆంతరంగిక విషయా

సహా., కనీసం ముగ్గురినేనా లేపెయ్యకపోతే కృష్ణాపురా నికి యిక ఆచుట్టుప్రక్కల వూళ్లలో తలెత్తుకు తిరిగే యోగ్యతలేదు.

అర్ధరాత్రి పన్నెండు గంటలకి జరిగే తిరుణాళ్లకి సాయంత్రం ఆరుగంటలనించే లింగయ్య గట్టు చుట్టు ప్రక్కల వూళ్లవాళ్లంతా బయలు దేరారు. అందరూ తలోకర్రాపుచ్చుకుని, బాగా వళ్లతెలీకుండా తాగి దారిపాడుగునా కేకలు పెట్టుకుంటూ నడుస్తున్నారు. లింగయ్య గట్టు చుట్టుప్రక్కల వూళ్లలో చిరతలు తిరుగుతాయని వదంతి. అందుకే కాగడాలు ముట్టించుకుని కర్రలతో కోలాటాల్లా చప్పుడు చేసుకుంటూ, తాగిన మైకంలో అశ్లీలమైన హాస్యాలాడుకుంటూ వెళ్తున్నారు.

ఆరోజు మధ్యాహ్నం నుంచీ కృష్ణాపురం గ్రామపెద్దలంతా రహస్య సమావేశం జరుపు తూనే వున్నారు. యీ సంవత్సరం పోలీసు బందోబస్తు చాలా ఎక్కువగా ప్రవేశపెడుతు

లింగయ్యవూలు

ల.మ.నా.వి.
సుబ్బారావు

కున్నారు. వాళ్ల తాతలకాలం నించీ వాళ్ళు గట్టు లింగయ్య తిరుణాళ్లని గురించిన కథలు వింటూ నే వచ్చారు. గట్టులింగయ్య తిరుణాళ్లలో ఏపార్టీ

ల్లో జోక్యం కలిగించుకోలేదు. అలాంటిది యీ సంవత్సరం ఎన్నడూలేని పోలీసుకాపలా అంటే అది రామాపురం వాళ్ళ తమదెబ్బకి హాడిలిపోయి పోలీసుల్ని శరణువేడడం అన్నమాట..

ఆ ఆలోచన కృష్ణాపురం ప్రజల్ని మరింత గర్వపరచింది. తమని పోలీసుల్ని చూపి భయ పెట్టగలం అనుకున్నారు గాబోలు! తమ పోతుగడ్డలో జన్మించిన పసిబాలు డైనా పిరికితనం అనేది ఎరగడు. పోలీసు లే కాదు. సాక్షాత్తూ ఆపరమేశ్వరుడే వచ్చినా తాము ఆ రామాపురం వాళ్ల మీద పగసాధించక మానరు.

చుట్టుప్రక్కల అన్ని వూళ్లలోనూ కృష్ణాపురం తీసుకున్న యీ నిర్ణయం పాకిపోయింది. కొందరు కృష్ణాపురం ప్రజలు రహస్యంగా పిస్తోళ్లు దాచుకున్నారున్నారు. కొందరు కత్తి, కర్రలు పోగుచేశారన్నారు. కొందరు చేతిబాంబులు సేక

రించారన్నారు. ఎన్నెన్నో వూహాగానాలు చెల రేగాయి కాని అసలు కృష్ణాపురం ప్రజల పథక మేమిటోఎవ్వరికీ అర్థంకాలేదు. 'తినబోతూ రుచులెందుకు?' అనుకుని సరిపెట్టుకున్నారు.

రామాపురం, కృష్ణాపురం మధ్య యీ వైరం కొత్తదిగాదు. పది పదిహేనేళ్లుగా సాగుతోంది. ప్రతి ఏడాది వంతులవారీగా వాళ్లు వీళ్లనీ, వీళ్లు వాళ్లనీ చంపుకుంటూనే వున్నారు.

రామాపురం గురించి గూడా చుట్టుపక్కల వూళ్లలో వూహాగానాలు చెలరేగక పోలేదు. తామే పోలీసుల సహాయాన్ని అర్థించినట్లుగా వచ్చిన వదంతిని వాళ్లు పూర్తిగా ఖండించారు. తాము అంతచేతగాని వాళ్లంకాదన్నారు. "యీ సంవత్సరం వాళ్లు దెబ్బతీస్తే వచ్చేసంవత్సరం మళ్ళీ తిరుణాళ్ల రాదా? అయిపోయేనా?" అన్న ప్రతిజ్ఞలు రామాపురంలో వినబడ్డాయి. పోలీసుల రాకకి కారణం కేవలం "పైనించి" వచ్చిన వుత్తర్యులే అని గూడా ధృవపరిచారు.

అయితే సంప్రదాయం ప్రకారం యీ సంవత్సరం రామాపురం కర్తవ్యం 'డిఫెన్స్' మాత్రం మే గనక ఆవూరి ప్రజలంతా అప్రమత్తులై కృష్ణాపురం ప్రజల కదలికల్ని గమనిస్తూ వుండా అని నిర్ణయించుకున్నారు....

అన్ని వూళ్లనించీ ప్రజలు మెల్లమెల్లగా లింగ య్య గట్టు దగ్గరికి చేరుతున్నారు. ప్రజల కోలాహలధ్వనులు ఆకోండల్లో మారుమోగు తున్నాయి. 'గట్టు మీద దేవరా! కాపాడు తండ్రీ! అనే నినాదాలు మిన్ను ముట్టుతున్నాయి. కేకలు, తొక్కిడి ... జనసముద్రం పెడుతోన్న ఓ లయరహితమైన ఘోష తప్ప విడివిడి వ్యక్తుల కంఠస్వరాలు వినిపించడంలేదు. పదిగంటల వేళ కి అన్ని గ్రామాల ప్రజలూ కొండమొదలుకు

రావణ కాష్టాలు

కాలం వెలిగించిన నెగళ్ళు,
ధరితినలముకున్న పొగచీకట్లు,
ఘరానా సాహెబ్ల
ఘనకీర్తి పట్టు కొమ్మలు,
భూమి తల్లి కడుపుకోత
గుండెలపై బన్నుల మోత
నైజీరియా, ఠాడీషియా,
ఎన్నటికీ సశేషమయా

ఆప్టన్నూ, టిబెటన్నూ
అండలేని కొండవాళ్ళు
దిక్కు లేని బండ రాళ్ళు!
పేరేదైతేనేం ఒకే కథ,
ఒకే బాధ, ఒకే బాట

ఇరాన్ ఇరాక్
ఎన్నాళ్ళకు ఎన్నేళ్ళకు
ఈ వైరం ఈవైనం
అంతమయే దేన్నేళ్ళకు?

జి.వెంకట రమణ

చేరుకుని పైకి ఎక్కడం ప్రారంభించారు. వాళ్ళల్లో స్వామివారిని చూడాలని వచ్చిన వాళ్ళూ, వాళ్ళని చూడాలని వచ్చినవాళ్ళూ, రూపస్పర్శ గందాదుల ఆనందం పొందాలని

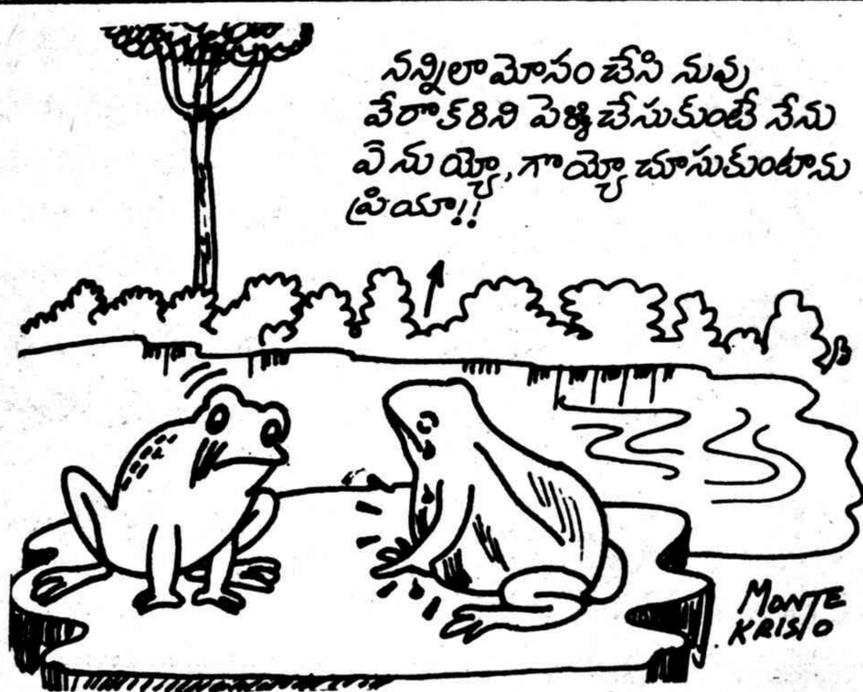
వచ్చిన వాళ్లు- అన్నిరకాల వాళ్లూ వున్నారు. వీళ్లందరికీ మధ్యలో ఏపిల్లలో మారంచేస్తే జంతి కలూ, చేగోడిలూ, పుణుకులూ సరఫరా చేసే చిల్లర వ్యాపారులున్నారు. దారిలో నిషాదిగిపోయి న వారు ఆశాభంగం చెందకుండా వారిని నిరంతరోన్మత్తులుగా నిలబెట్టెందుకు కంకణం కట్టుకొన్న మల్లర వ్యాపారులూ వున్నారు.

"ప్రజానీకానికి ఒక హెచ్చరిక- యీ గుట్ట నేటి సాయంత్రం ఎనిమిదిగంటల నుండి రేపు ఉదయం రి గంటల వరకూ కల్లోలిత ప్రాంతం గా ప్రకటింపబడింది. ఎవరి వద్ద ప్రమాదకర మైన ఆయుధాలు లభించినా వారు వెంటనే నిర్బంధంలోనికి తీసుకోబడతారు. ఒక్కొక్కరే క్యూవెంట వెళ్లి దైవదర్శనం చేసుకోవాలి. భూతాచారి భవిష్యం చెప్పే వేళలో గూడా యివేనియమాలు వర్తిస్తాయి. యీ నియమానికి కట్టుబడని వాళ్లపై చర్య తీసుకోబడుతుంది" అని పోలీస్ వ్యాన్ మైకులో హెచ్చరిస్తోంది.

జనం మెల్లిమెల్లిగా ఆలయం వేపు ఎక్కు తున్నారు. ఆలయం అంటే ప్రత్యేకంగా నిర్మం పబడిందేమీ కాదు. రెండు కొండరాళ్ల మధ్య సహజంగా ఏర్పడిన ఓ ఖాళీ అంతే!

అర్ధరాత్రి సమీపిస్తోంది. ఆలయప్రాంతం లోంచి "...ఓహో..." అని పెద్దకేక వినబడింది. అందరూ—పోలీసు ల్లో సహా—నిశ్శబ్దంగా నిలబడి పోయారు. మొహంమీద రూపాయి కాసంత బొట్టు, మెళ్లో రుద్రాక్షల పేరూ, చెవులకు భయంకర మైన అంటుజోళ్లూ, మిడిగుడ్లూ, విరబోసు కున్న జుట్టు—యిదీ రెండు చేతుల్లో రెండు వెపమండలూ పుచ్చుకుని—వంటినిండా కత్తులు గుచ్చుకుని రక్తం ఓడుతోన్న శరీరంతో దర్శన మిచ్చిన భూతాచారి స్వరూపం.

భూతాచారి వూగిపోతూ 'భవిష్యం' చెప్ప డం ప్రారంభించాడు. సాంబళ్ళివా...సాంబళ్ళివా... అని హుంకరిస్తూ ప్రారంభించాడు భూతా చారి. సాంబళ్ళివా...శృంకరా...పలుకు...పలుకు... నీనోట పలుకు...నాలుగుకారులు వానలు కురి సేనా శంకరా?" అని ప్రశ్నించుకుని "హ్లా... రెండే కారులురా బసవా" అని తనే జవాబు చెప్పుకున్నాడు. ఊణంలో నిషాలో హుషారుగా వున్న అందరి

MONTE KRISKO

మొహాలు కళతప్పాయి. అదునులో వర్షాలు పడకపోతే...తమగతి...వూళ్లో షాహుకారు దగ్గర పెరిగిపోతున్న అప్పులు...ఒక్కో ఎకరమే వాకట్టుగా మారిపోతోన్న తాకట్టు కళ్ల ముందు మెదిలాయి. వెన్ను జలదరించింది. యిట్లా అయితే వచ్చే సంవత్సరం యీ పాటికి మనం పట్నంలో రిక్షా తొక్కుతుండాలి... అని దిగులు పడ్డారు.

“పైరు పచ్చలెట్లా వుండేనురా సదాశివా!” అన్న భూతాచారి మాటలకి మళ్ళీ అందరూ తలలు అటువేపు రిక్కించారు.

“ఓహ్హోహ్హో...” అని కొరడాతో ఆ భుజంపైనా యీ భుజంపైనా చరుచుకుని

“తెల్ల ధాన్యాలన్ని తేలిపోయేనురా బసవా” అన్నాడు.

అందరి మొహాలు మరింత నిర్జీవమయ్యాయి.

“జరుగుబాటెట్లెను? గరళం మింగుదుమా? ...శంభోశృంకరా...పలుకు”

“రూకకి పరక మిగిలేను లేరా బసవా” అందరి మొహాల్లోకి కొంచెం కళ వచ్చింది.

ఫరావాలేదు. తిన్నా తినకపోయినా షావుకారు అప్పు యీ సంవత్సరం వాయిదా చెల్లిపోతుంది.

“ఎర్ర ధాన్యాలన్నీ ఏ మాత్రమయ్యేను హరహరా!”

“ఎర్రధాన్యాలన్నీ వెలిగి పోయ్యేనులే బసవా!”

“ఏనుగు లేక్కేరా యిశ్యేశ్వరా?”

“నోటికి చేతికి లోటు లేకుండరా బసవా” భూతాచారి యింకా వూగుతూనే వున్నాడు. కాని ప్రశ్నలూ - జవాబులు ఆగిపోయాడు.

భూతాచారి ఆపడం చూసి ప్రజలు ప్రశ్నలు ప్రారంభించారు.

“ధాన్యం కడవ ఎంత కమ్మేను దేవరా?”

“నూరు వరాలకి కడవన్నరయ్యేనులే”

“పత్తిపంట బాగయ్యేనా?”

“ధనియం ధర ఎట్లుండేను?”

ఇలా ప్రశ్నలు ఒక అరగంట వరకూ వస్తూనే వున్నాయి. భూతాచారి ఓపిగ్గా అన్నిటికీ జవాబులు చెబుతున్నాడు. చెప్పిన జవాబులు చెప్పినట్లుగా పావురాయి టపాతో అన్నివూళ్లకీ ప్రసారం చేయబడుతున్నాయి.

భూతాచారి భవిష్యన్ని వినడంలో నిమగ్నులై పోయిన రామాపురం ప్రజలు వాళ్ల ప్రక్కనే

శ్రీ శ్రీ ప్రజలం

జీవించడంలోనే జీవితమంతా
 ఖర్చుచేసి అలసిపోయాడు
 అతడు వర్తమాన కాలంలో నుంచి
 చరిత్రలోకి వలస పోయాడు

రైతు లాంటి నదికి పాలాలతోనే పని
 నాలాంటి కాగితానికి కలాలతోనే పని
 చంద్రబింబం తుఫానుగా మారిన రాత్రి
 నా కన్నులకు రంగురంగుల కలలోనే పని

— శ్రీ శ్రీ ప్రజలం —

కృష్ణాపురం ప్రజలు కొందరు నిల్చున్నట్లు గాని అందులో ఒకడు తమలో ఒకడి కాలు గట్టిగా తొక్కినట్లు గాని గమనించలేదు.

“అబ్బా” అంటూ కాలు నొప్పితో మూలుగుతూనే అతను తన చేతిలో వున్న బాణాకరని గాల్లో విసిరాడు. అదే అదనుకోసం ఎదురు చూస్తున్న కృష్ణాపురం యువకుడు ఒడుపుగా తన చేతిలోని కర్రతో రామాపురం యువకుని చేతిలోని కర్రపై గట్టిగా ఓ దెబ్బ వేశాడు.

కర్రల చప్పుడు వింటూనే రామాపురం ప్రజలంతా ఒక్కసారి మేల్కొన్నట్లు

“కృష్ణాపురం మనుషులు మన మనిషిని చంపేశారు. ఊ! యింకా చూస్తారేం?! తల పడండి” అని ఒకరినొకరు ఊసి కొలుపు కున్నారు.

ఆ తర్వాత అరగంట సేపటివరకూ ఎవరు ఏవేం మాట్లాడారో, ఎవర్ని ఎవరు కొట్టారో, ఎవరికి దెబ్బలు తగిలాయో, వినబడే హాహాకారాలు ఏవూరి వాళ్లవో అంతు బట్టకుండా పోయింది. అప్పుడు హఠాత్తుగా వున్న టుండీ,

“రామా!” అని పెద్దగా కేక,దానితో పాటే “శ్రీరామ రామ రామ” అనే సన్నని మూలుగు వివచ్చాయి.

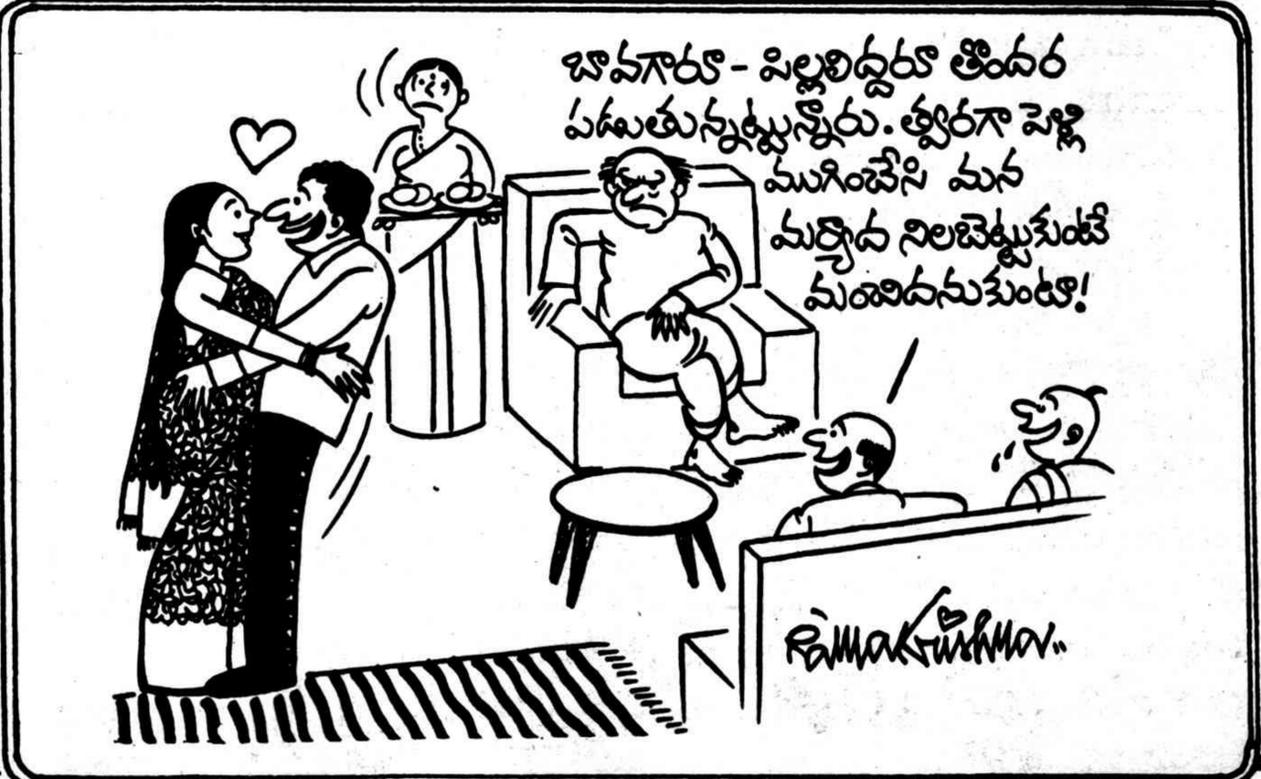
ప్రజలందరూ దెబ్బలాట కోస్తేపు విరమించి ఆ దురదృష్టవంతుడెవరో పరీక్షించడానికి గుమిగూడారు.

క్షతగాత్రుణ్ణి చూడగానే యిరువైపుల వాళ్లకీ గుండెలు అవిసిపోయాయి.

ఆయన హైస్కూలు టీచర్ సిద్దేశ్వర రావు.

“మావూరి పిల్లలకి పాఠాలు చెబుతున్నారని,దైవంలాంటి మాష్టార్ని పొట్టన బెట్టుకున్నారా?! చేవవుంటే మామీద చూపించాలి. అన్నెం పున్నెం ఎరుగని మాష్టారేం చేశారు?! అన్నారు రామాపురం ప్రజలు.

“వాళ్లింట్లో పిల్లలకి పాఠాలు చెప్పేబడి మావూరి పాలిమేర్లో వుందని గాదటయ్యా మీరాయన ప్రాణం తీసింది! మళ్ళీ నంగనాచుల్లా

బావగారూ - పిల్లలిద్దరూ తొందర పడుతున్నట్టున్నారు. త్వరగా వెళ్లి ముగించేసి మన ముద్దెద నిలబెట్టుకుంటే ముఠిదనుకుంటా!

Rama Krishna

మాట్లాడుతున్నారా? మీ వూరి మనిషి మాష్టారి వై క్రెత్తుతుండగా మేం స్వయంగా మాశం అన్నారు కృష్ణాపురం ప్రజలు మరో మెట్టుపైకి వెళ్లి.

—ఇక్కడ కొంచెం సిద్దేశ్వరరావు మాష్టారి గురించి, అలాగే ఆ వూరి హై స్కూలు గురించి చెప్పాలి—

ప్రభుత్వం ఉన్నత విద్యావ్యాప్తిధ్యేయం తో వూరూరా హైస్కూళ్లు పెడుతోన్న రోజుల్లో రామాపురం, కృష్ణాపురం గ్రామాలు రెండూ పెద్దవి గనుక ఆ వూళ్లలో హైస్కూళ్లు పెట్టాలని సిఫారసు వెళ్లింది. అయితే రూల్సుకి ఏ మాత్రం విరుద్ధంగా ప్రాణం పోయినా వర్తించని ఓ డి.యి.ఎ.వో.గారు రామాపురం, కృష్ణాపురం రెండూ పెద్ద గ్రామాలే ఐనా—రెండింటి మధ్య దూరం రెండు మైళ్లగనుక— జీవోయంయస్ నంబర్ ఫలానా డేటెడ్ ఫలానా ప్రకారం, ఆ రెండు గ్రామాల్లో ఏదో ఒక గ్రామంలో మాత్రమే వీలవుతుంది గాని, రెండు చోట్లా హైస్కూలు పెట్టడం కుదరదని చాలా పకడ్ బందీ గా రిపోర్టు రాశారు. దాని ఫలితంగా రెండు గ్రామాల మధ్యగా సరిహద్దుల్లో హై స్కూలు వెలిసింది. అయితే, అక్కడ పని చేయవలసిన ఉపాధ్యాయులకి మాత్రం ఓ పెద్ద చిక్కు వచ్చి పడింది. వాళ్లు రామాపురంలో కాపురాలు పెడితే కృష్ణాపురం ప్రజలకి కోపం. కృష్ణా పురంలో కాపురం పెడితే రామాపురం వాళ్లకి కోపం. ఏదేనా ఓ వూళ్లో వున్న మాష్టారి సబ్జెక్టులో ఎదర వూరివాళ్లు ఎక్కువమంది తప్పారో, ఆ మాష్టారు పక్షపాతంతో చేశారని ఆయన మీదికి దండెత్తేవారు.

యీ సమస్యకి పరిష్కారం సిద్దేశ్వర రావు మాష్టారు వచ్చేక ఓ చక్కని పరిష్కారం సూచించారు. స్కూలు ఉపాధ్యాయులందరికీ, స్కూలు ఆవరణలోనే పాకల్లాంటి 'క్వార్టర్స్' ఏర్పాటు చేయించారు.

సిద్దేశ్వరరావుగారంటే ఉభయ గ్రామాల్లోనూ భక్తి గౌరవాలు పుష్కలంగా వున్నాయి. చదువు బాగా చెబుతారనీ, అందరకీ అణుకువగా వుంటారనీ, చిన్నకీ పెద్దకీ కష్టంలో సుఖంలో ఆదుకుంటాడనీను, అయితేనేం, ఆయన గాయ పడి చావు బతుకుల్లో వుంటే ఆ విషయాన్ని సైతం తమ కక్షలు సాధించుకోడానికి సాధ్యంగా వాడుకోవాలనే ప్రలోభాన్ని మాత్రం జయించ లేకపోయారు.

వెన్నెలలో నగరం

నౌగరికతా ప్రణ రంగం నగరం
అంతు చిక్కని ఆడదాని
అద్భుత వాక్యం నగరం
రంగుదీపాల విద్యుత్కాంతితో
విహ్వలించే హరిత వృక్షం నగరం
అంతస్తుల కలల్ని ఆకాశంలోకి జొపి
పొగగొట్టాల విషపు నాలుకలను
గండు మీసాల్లాగ దూసే
కాలుష్య సర్పం నగరం-
తల్లి ఒడిలో పడుకుని
సీసాలో పోతపాలు తాగే
దురదృష్ట శిశువు నగరం-
వెన్నెలలో నగరం
ఉలిపార కాగితం కప్పిన
చిరుతిండి జంగిడిలాగుంది
అంటే అంటని పొడరు మరకలతో
అంతరాంతరాల్లో ఎక్కడో
తళుక్కున మెరుస్తూన్న
తంబురాశుతి వంటి ప్రాణస్పందనం

అప్పుడప్పుడు జ్ఞాపకం తెచ్చుకునే నిప్పుమీది పొగ నగరం.

అప్రయత్నంగా నవ్వగలిగే
వీధి వేశ్యలాగుంది
గొప్పకోసం పాకులాడే
స్వచ్ఛంద సంస్థల
సాంస్కృతిక కార్యక్రమంలాగ వుంది
మంటల మధ్య చిక్కుకున్న
మేధా గ్రంథాలయం లాగుంది.
నడుంవాల్చి కళ్లుమూసుకున్న
కర్మ వీరుల కలత నిద్రలాగుంది.

* * *

నేల నుంచి నింగికి విప్పుకున్న
అనార్తవ శక్ర కథనుఃఖండం నగరం
వెల్లగొడుగు కింద
వెలకిలా పడుకున్న ఏనుగు నగరం
ప్రశ్నలతో వేధించే బేతాళుడి
పీనుగు నగరం-
సమూహాలు ఆలపించే బృందగీతి నగరం.

-ఇంద్రగంటి శ్రీకాంతశర్మ

రామాపురం కుర్రాళ్లకి పాఠాలు చెప్పడాన్ని వాళ్లు సాకుగా తీసుకుంటే అంతకుముందెప్పుడో ఆ వూరి కరణం సరదాగా అన్నమాటని వీళ్లు సాకుగా తీసుకున్నారు. ఓరోజు కరణం, సిద్దేశ్వరాపుగారింటికి ఏదో పని మీద వచ్చి తిరిగి వెళ్తూ ఓసారి యిల్లంతా కలయజూసి, “మాష్టారు! మీరెంత విశాల హృదయులైనా పక్షపాతం చూపించారు. మీయిల్లంతా రామాపురానికి చెందిన 149వ సర్వేనంబర్లో కట్టుకున్నా, సిల్లకి పాఠాలు చెప్పేగది మాత్రం కృష్ణాపురానికి చెందిన 23వ సర్వేనంబర్లో కట్టుకున్నారు” అన్నాడు.

యీ మాట ఆనోటా ఆనోటా రెండు గ్రామాల్లో వ్యాపించినా మాష్టారుయం దుండే అభిమానంచేత ఎవ్వరూ పట్టించుకోలేదు.

ఎవరో గుంపుగా వున్న ప్రజల్ని మందలిస్తూ మాష్టారికి కాస్తబాగా గాలి రావడానికి

వీలుగా చుట్టూ కాస్త ఖాళీ చేయించారు. మాష్టారి వీన స్వరంతో,

“ఎవరు గెల్చారు బాబూ?” అన్నారు యిరుపక్షాలవాళ్లనీ ఉద్దేశించి. అందరూ ఒకళ్ల మొహాలోకళ్లు చూసుకున్నారు.

మాష్టారు విషాదంగా నిట్టూరుస్తూ,
“నేనెంత వ్యర్థజీవిని? నాయిల్లు యింకొక్క నాలుగు గజాలు వెనక్కి జరిపి కట్టుకుని వుంటే ఒక విరోధినయినా చంపి పగ తీర్చుకున్నామన్న తృప్తి మీకయినా మిగిలేదిగదా! అన్నారు కృష్ణాపురం ప్రజలు నుద్దేశించి.

కృష్ణాపురం ప్రజలు చేతులు జోడిస్తూ,
“అంతమాటనకండి మాష్టారు! మీరుమాకు విరోధి ఎలా అవుతారు? మీరు దైవసమానులు” అన్నారు కన్నీళ్లతో.

మాష్టారు దిగులుగా నవ్వుతూ,
“కృష్ణాపురం లాంటి శార్యభూమిలో పుట్టి యిలా మాట్లాడుతున్నారా? రామాపురం

సాలిమేరల్లో వున్న వాళ్లందరూ మీకు విరోధులై నపుడు నేను మాత్రం కానూ?" అని కొంచెం ఆగి, తనే మళ్ళీ "మీలో ఎంతోమంది రామా పురం మీ కూతుళ్లనీ, చెల్లెళ్లనీ యిచ్చారు. అయితేనే! ఆగడ్డ మీద గాలి పీల్చి జీవిస్తోన్న నేరానికి వాళ్లంతా మీకు విరోధులే! మీ ఆడ బడుచుల పసుపు కుంకుమలైనా తుడిచేస్తారు గాని వాళ్లని క్షమించరు. మరి ఎక్కడినించో వచ్చిన నేను రామాపురం గ్రామవాసినయితే మీకు విరోధినికాక మరేమవుతాను?" అన్నారు.

"మాస్టారు!"

"అవును, బాబూ! మీకు వాళ్లంతా విరోధులు అనడానికి యింతకన్నా కారణం ఏమైనా వుందా?"

"వాళ్లు మా గ్రామవాసుల్ని యిద్దర్ని చంపారు"

"ఎవరు? రామాపురం ప్రజలు అయిదువేలమందీనా?"

"... .."

"ఎంత గొప్పవ్యాయం?! వ్యక్తికి వ్యక్తి త్యానికి ఏమీ విలువ లేదు. ఏదో ఓవూరికి చెందివుండడమనే యాదృచ్ఛిక సంఘటన మీ కాకేరాలకి పునాది... చూశారా! మిత్రత్యానికి, యిప్పుడు యిదే సమయంలో యిక్కడ నా

తరుంగులు

**చెవిని తిరుపెట్టి చిరునొప్పి వంకతో
కొట్టినాడు కన్ను కొంటెవాడు
సగము చీకటైన సగము వెలుతురైన
తనువు మెరసి నేను ధరణినైతి**

—కొత్తపల్లి సత్యశ్రీమన్నారాయణ

శత్రుత్వానికి మధ్యవున్న సరిహద్దు ఎంత బలహీనమైనదో?! అదిగో అలా చూడండి! అజ్ఞానంలో కొట్టుమిట్టాడుతూ, ప్రకృతివైపరీత్యాలకి జీవితాలని ధారపోస్తూ, ఏదోక్షణికమైన ఎనోదంకోసం యీ జాతరలో పాల్గొంటూ, క్రరలు పట్టుకుని వీరావేశంతో గంతులేస్తోన్న ఆ వేల కొలది అమాయకులని చూడండి. వాళ్లల్లో ఎవరైనా మీలో ఎవరికైనా ఎప్పుడైనా అపకారం చేశాడా? గుర్తుపట్టి చూపించండి. కాని యిప్పుడు యిదే సమయంలో యిక్కడ నా

బదులు ఆ అభాగ్యుల్లో ఎవరైనా వుండి వుంటే మీలో ఎవరైనా ఒక కన్నీటి బొట్టయినా రాల్చే వారా? ఎంతో వీరోచితంగా పగతీర్చుకున్నట్లు పొంగిపోయేవారు కారూ?! అందుకే నాయనా, చెబుతున్నాను. మంచికి, చెడుకీ, ప్రేమకీ, ద్వేషానికీ, న్యాయానికీ అన్యాయానికీ మధ్యవున్న సరిహద్దురేఖ చాలా బలహీనమైనది. ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. ఎక్కడినించో బ్రతుకు తెరువుకోసం వచ్చిన ఒక సామాన్యుడి మరణం మీ మనసుల్ని కదిలించగలిగితే అంతకన్నా యింక నాకు కావలసిందేముంది? బాబూ! ఏదీ! మీరంతా ఒకసారి క్రరలు విసిరేసి ఒకర్నొకరు కౌగిలించుకోండి. ఆనందంగా చూస్తాను" అన్నారు.

రెండు గ్రామాల ప్రజలూ క్రరలు విసిరేసి ఆయన చెప్పినట్లే చేశారు.

గట్టుల్లింగయ్య విగ్రహం ముందు ధ్యాన సమాధిలో కూర్చున్న భూతాచారి తొడపై పూజాపుష్పం ఒకటి దేవుడి కుడివైపు నుండి రాలి పడింది.

మన చుట్టూవుండే రకరకాల జీవితాలు
మన మనో దర్పణం విడ కళ్ళకకట్టికట్టు
చూపించే కేర్పుగల పక్షక రచయిత్రీ...

**యద్దనపూడి సులోచనారాణి
జలపాతం**

వెల 85/- అన్ని ప్రకృతి వాస్తవాలను
జోరుకుతూ లేడి 2/- తగ్గించి M.O.
సంపం. 3 క్ష. కు V.P.R.
సంప్రకం.

కావితా పబ్లిషర్స్
85 మందింం వీధి,
విజయవాడ - 520 002.

అడ్మిషనులు ప్రారంభమయినవి
స్కూలుపునః ప్రారంభం
4 జూన్ 1985

స్కౌటింగ్ ము: 1962 ఫోన్: 22084

**శ్రీ విద్యా విహార్ &
శ్రీ విద్యా విహార్ పబ్లిక్ స్కూల్**
"ఆదర్శ గురుకుల విద్యా సంస్థలు"

లలితానందనగర్, 8ంగురోడ్, గుంటూరు-522006
బాంబి: దాసరివారి వీధి, సూర్యారావుపేట,
విజయవాడ-2

వర్షం నుండి 10వ తరగతి వరకు ఇంగ్లీషు తెలుగు మీడియంలలో తరగతులు. ఇంకా సామాజిక స్కూలు, కోరుకొండ; పబ్లిక్ స్కూళ్ళ స్కౌల్ ట్రైన్స్ పరీక్షలు; డెహరాడూన్ మిలటరీ స్కూలు; తాడికొండ, సర్కెల్లి మొగ్గ రాష్ట్ర రెసిడెన్షియల్ స్కూళ్ళ పరీక్షలు మొదలగు ప్రవేశ పరీక్షలకు ప్రత్యేక నిర్వహణ.

* స్కూలుకులకు స్కూలు బస్ సౌకర్యము కలదు *

APPLICATIONS ARE INVITED FOR TEACHER POSTS

PRAGATI • 429002